

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Petr Goliáš

**Předpoklady pro úspěch organizovaného
zločinu v Chicagu během prohibice**

Bakalářská práce

Praha 2016

Autor práce: **Petr Goliáš**

Vedoucí práce: **Doc. PhDr. Francis D. Raška, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2016

Bibliografický záznam

GOLIÁŠ, Petr. *Podmínky pro úspěch organizovaného zločinu v Chicagu během prohibice*. Praha, 2016. 38 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Katedra severoamerických studií. Vedoucí bakalářské práce Doc. PhDr. Francis D. Raška, Ph.D.

Abstrakt

Situace v Chicagu během let 1920 až 1933, tedy v době, kdy na území Spojených států amerických platil 18. dodatek americké ústavy, zakazující výrobu, přepravu a prodej alkoholických nápojů, se stala jedním ze symbolů pro úspěch organizovaného zločinu. Tato práce má prostřednictvím analýzy historického, geografického, demografického, ekonomického a politického vývoje Chicaga určit, jaké byly podmínky pro tamní organizovaný zločin během prohibice a jaké důvody stály za úspěchem chicagských zločineckých organizací té doby.

Abstract

Situation in Chicago during Prohibition time from 1920 to 1933, when the 18. amendment was active and forbade production, transport and sale of alcoholic beverages had become a symbol for success of the organized crime. This thesis is up to analyze historical, geographical, demographical, economical and political progression of Chicago, and determine the preconditions for succes of local organized crime and which reasons stood behind the success of Chicago's crime organizations of that time.

Klíčová slova

Chicago, organizovaný zločin, prohibice, geografie, demografie, ekonomika, politika

Keywords

Chicago, organized crime, Prohibition, geography, demographics, economics, politics

Rozsah práce: 54 542 znaků

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou bakalářskou práci zpracoval samostatně a všechny zdroje jsem uvedl v závěrečném seznamu použité literatury. Tato práce nebyla využita k získání jiného titulu a jejím odevzdáním souhlasím se zpřístupněním pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 13. května 2016

Petr Goliáš

Poděkování

Chtěl bych poděkovat Doc. PhDr. Francisi D. Raškovi, Ph.D. za odborné vedení práce, vedoucímu bakalářského semináře PhDr. Marku Pečenkovi., za cenné rady a připomínky a také kolektivu pracovníků z Chicagského historického muzea za ochotu a profesionalitu, s níž mi pomohli v získávání informací pro tuto práci.

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno:

Petr Goliáš

E-mail:

peta.golias@gmail.com

Studijní obor:

Mezinárodní teritoriální studia

Semestr a školní rok zahájení práce:

zimní semestr 2015/2016

Semestr a školní rok ukončení práce:

letní semestr 2015/2016

Vedoucí bakalářského semináře:

PhDr. Marek Pečenka

Vedoucí práce:

Doc. PhDr. Francis D. Raška, Ph.D.

Název práce:

Předpoklady pro úspěch organizovaného zločinu v Chicagu během prohibice

Charakteristika tématu práce (max. 10 řádek):

Chicagský organizovaný zločin v době prohibice je populárním a velmi zajímavým tématem. Ve své práci jsem se rozhodl zkoumat podmínky, které panovaly v Chicagu v době, kdy vstoupil v platnost prohibiční zákon. Analyzováním historického, geografického, demografického, ekonomického a politického vývoje města Chicaga v letech 1837, kdy bylo město založeno, až 1920, kdy byla uzákoněna alkoholová prohibice, si kladu za cíl najít faktory, které ovlivnily vývoj města a umožnily úspěch tamních zločineckých organizací v době prohibice.

Zdůvodnění úprav a změn tématu od zadání projektu do odevzdání práce (max. 10 řádek):

Po diskuzi s kolegy na bakalářském semináři a po konzultaci s vedoucím práce jsem se rozhodl zúžit původní příliš obsáhlé téma organizovaný zločin v první polovině 20. století a zaměřit se pouze na organizovaný zločin v Chicagu v době prohibice. Po bližším seznámení s tématem práce a zjištění, že o tomto tématu bylo již napsáno mnoho prací, jsem se rozhodl věnovat podmínkám, které umožnily úspěch chicagského organizovaného zločinu v období, kdy ve Spojených státech platil prohibiční zákon.

Struktura práce (hlavní kapitoly obsahu):

Historické podmínky
Geografické podmínky
Demografické podmínky
Ekonomické podmínky
Politické podmínky

Prameny a literatura (výběrová bibliografie, max. 30 hlavních titulů):

Biles, Roger. *Richard J. Daley: Politics, Race, and the Governing of Chicago*. DeKalb: Northern Illinois University Press, 1995
Lombardo, Robert M. *Organized Crime in Chicago: Beyond the Mafia*. Chicago: University of Illinois Press, 2012.
Mayer, Harold M., Richard C. Wade, Glen E. Holt, Gerald F. Pyle. *Chicago: Growth of a Metropolis*. Chicago: University of Chicago Press, 1969.
Russo, Gus. *The Outfit: The Role of Chicago's Underworld in the Shaping of Modern America*. New York: Bloomsbury, 2001.

Podpis studenta a datum		
Schváleno	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		
Garant oboru		

Obsah

Úvod	9
Historický vývoj chicagského zločinu před prohibicí	11
Geografické předpoklady	16
Demografické předpoklady	21
Ekonomické předpoklady	25
Politické předpoklady	29
Závěr	33
Summary	35
Seznam použité literatury	37

Úvod

Situace v Chicagu během let 1920 až 1933, tedy v době, kdy na území Spojených států amerických platil 18. dodatek americké ústavy, zakazující výrobu, přepravu a prodej alkoholických nápojů, se stala jedním ze symbolů úspěšnosti organizovaného zločinu. Prohibice nevedla k abstinenci a poptávka po zakázaném alkoholu se ještě zvýšila. Toho využily zločinecké organizace, které v nezákonném podnikání spatřovaly nový a bohatý zdroj příjmů. S orientací zločineckých syndikátů na pašování alkoholu prudce vzrostla i kriminalita. Vyhlídky velkých zisků měly za následek zintenzivnění rivality mezi gangy, které usilovaly o maximální zisky z prodeje a pašování alkoholu. Dalším jevem, který provázel prohibiční období, byla politická korupce a ozbrojené střety mezi představiteli zákona a gangstery.

Symbolem úspěchu organizovaného zločinu v Chicagu během prohibice se stal nechvalně známý gangster Al Capone, který vládl chicagskému podsvětí důmyslnou kombinací dobré organizace obchodu, spojil se s gangy mimo italskou zločineckou strukturu a nevyhýbal se brutálnímu násilí. Jeho spojené impérium alkoholu, prostituce a hazardu vydělávalo ročně přes 105 milionů dolarů a on sám se díky politickým konexím, zastrašování a uplácení dokázal po dlouhou dobu zůstat mimo dosah zákona i svých zločineckých konkurentů.¹ Mezi lety 1925 a 1931 se dalo Chicago, ve kterém docházelo k nejvíce zločinům, vraždám a korupčním aférám v celých Spojených státech, charakterizovat jako Caponeho město.

Zajímavé ale nejsou jen události z období prohibice, ale také vývoj města Chicaga, který jim předcházel a ten je tématem této bakalářské práce. Hlavním cílem práce je odpovědět na otázku, jaké byly podmínky pro organizovaný zločin v Chicagu během prohibice. Hypotéza pro tuto práci předpokládá, že v Chicagu musela existovat zavedená struktura organizovaného zločinu, která byla ovlivněna jedinečným vývojem města. Metodologickým konceptem práce, který by měl pomoci odpovědět na hlavní výzkumnou otázku, je analýza historického vývoje chicagského organizovaného zločinu, geografických a demografických podmínek v Chicagu a také rozbor politické a ekonomické situace, která se vyvinula v tomto městě, pomocí sekundární literatury zabývající se tímto tématem.

Práce je rozdělena na pět kapitol. V první části je popsán a rozebrán vývoj organizovaného zločinu v Chicagu od založení města v roce 1837 až do začátku prohibice v roce 1920. Je zde kladen důraz především na důležité postavy a události, které ovlivnily podobu vývoje

¹ Gus Russo, *The Outfit: The Role of Chicago's Underworld in the Shaping of Modern America* (New York: Bloomsbury, 2001), 7.

kriminálního podsvětí do stavu, v němž se nacházel v roce uvedení prohibičního zákona v platnost. Druhá kapitola se věnuje geografickým předpokladům města a tomu, jak ovlivnily podobu chicagského organizovaného zločinu. Ve třetí kapitole je zkoumáno demografické rozdělení obyvatelstva ve vztahu k nezákonným aktivitám. Čtvrtá část práce je věnována ekonomickému vývoji Chicaga a v páté kapitole je zkoumáno politické prostředí města.

Jednou z důležitých publikací, ze kterých práce čerpá, je *Organized crime in Chicago: Beyond the Mafia* od profesora z chicagské Loyola College Roberta M. Lombarda. Poznatky z této knihy jsou využity hlavně v kapitole o vývoji organizovaného zločinu a o demografickém vývoji města. Další knihou, která byla použita při výzkumu ekonomických podmínek Chicaga, je *Chicago: Growth of a Metropolis* od kolektivu vědců Harolda M. Mayera, C. Wadea, Glea E. Holta a Geralda F. Pylea z University of Illinois. Je nutno zmínit i publikaci *Politics, Race, and the Governing of Chicago* od Rogera Bylese a Richarda J. Daleyho z University of Chicago. Všechna tato díla jsou odbornými pracemi, které byly velmi dobře přijaty na akademické půdě a podávají opravdu vyčerpávající informace, jež byly velmi užitečné při zpracování práce. Velká výhoda uvedené literatury spočívá v tom, že její autoři pochází z Chicaga a mají k městu vztah.

Historický vývoj chicagského zločinu před prohibicí

„Již od momentu svého založení v roce 1837 bylo město Chicago systematicky zneužíváno, vykrádáno a utlačováno nekonečnými hordami úplatných politiků, ziskuchtivých obchodníků a sadistických gangsterů. A za posledních 130 let se nic nezměnilo.“²

První kapitola této práce se zaměřuje na postupný vývoj organizovaného zločinu v Chicagu v období od oficiálního založení města až do počátku prohibice. Jelikož je chicagská kriminální historie příliš obsáhlé téma, bude se tato část práce soustředit výhradně na působení významných zločinců a jejich činnost před rokem 1920. Tato kapitola by měla poskytnout odpověď na otázku, jaké historické předpoklady k úspěchu měl chicagský zločin v době prohibice.

První důležitou osobností pro vývoj organizovaného zločinu v Chicagu byl Roger Plant. I když nebyl zločineckým bossem v pravém slova smyslu a neměl kontakty v politice, stal se na jedno desetiletí hlavní figurou městského podsvětí. Pocházel z Anglie, kde byl usvědčen z násilného zločinu a následně měl být deportován do Austrálie. Během cesty však uprchl a v roce 1857 se dostal do Chicaga, kde usadil se v chudinské čtvrti na severovýchodním okraji města. Roku 1858 nechal na rohu ulic Wells a Monroe postavit blok dvoupatrových dřevěných domů, které vešly ve známost jako *Under the Willow*. Zatímco první patro sloužilo coby nálevna a hráčské doupě, ve druhém patře provozovala Plantova manželka nevěstinec s více než 200 prostitutkami. *Under the Willow* se díky nejširší nabídce zboží a služeb a nepřetržité otevírací době stalo největším a nejúspěšnějším podnikem svého druhu ve městě až do konce občanské války. Roger Plant tak bývá po právu označován jako otec neřesti v Chicagu.³

Důležitější než výdělečnost Plantova podniku byla jeho výhodná poloha. V polovině 50. let 19. století byly dřevěné ulice Chicaga zanesené bahnem, které skrz ně prosakovalo z bažinatého podloží města. Vzhledem k tomu, že budovy Chicaga byly postaveny z relativně lehkého dřeva, rozhodla se městská rada pro vynalézavé architektonické řešení. Ulice i základy domů byly vyvýšeny v některých místech až o 3 metry, čímž se zamezilo pronikání bahna na povrch, ale současně tak vznikla i síť podzemních chodeb a tunelů. Ta se stala základnou pro velkou komunitu nepoctivých obchodníků, zlodějů a nájemných vrahů, jež ovládal právě Plant. Není náhodou, že jeden z vchodů do podzemních chodeb vedl z míst, kde se prozíravě rozhodl

² *Ibid.*, 9.

³ Robert M. Lombardo, *Organized Crime in Chicago: Beyond the Mafia* (Chicago: University of Illinois Press, 2012), 20.

postavit svůj podnik *Under the Willow*. Podle odborníka na americký organizovaný zločin Jay R. Nashe daly podzemní prostory, které existovaly pod blokem Plantových domů, význam termínu podsvětí ve smyslu segmentu společnosti, který se zabývá organizovanou trestnou činností.⁴

Když skončila občanská válka, disponoval Plant dostatečným bohatstvím, aby si mohl dovolit odstěhovat se mimo Chicago a stát se, jak tehdy napsaly noviny *Chicago Tribune*, „řádným členem společnosti“.⁵ To se potvrdilo roku 1871, kdy Velký Chicagský požár pohltil blok domů *Under the Willow*. Plant na jejich místě nechal vystavět kvalitnější čtyřpatrové domy a dále je pouze pronajímal.

Zakladatelem organizovaného zločinu v Chicagu byl Michael Cassius McDonald. „Nikdy nebyl jmenován do úřadu, ale vládl městu pevnou rukou. Jmenoval muže, kteří byli politickými kandidáty, které si sám zvolil, ale po uvedení do úřadu se stali jeho otroky.“⁶ Řečený *King Mike* se narodil v New Yorku a do Chicaga se přistěhoval v roce 1860 jako patnáctiletý mladík a začal se živit nejdříve jako nepoctivý prodejce cukrovinek ve vlacích z Chicaga na východní pobřeží Spojených států a poté jako karetní hráč. V roce 1863 už byl Michael Cassius McDonald jedním z hlavních organizátorů karetních partií ve městě a díky tomu se seznámil s vlivnými a bohatými obyvateli města, což mu zajistilo ochranu před policií. V průběhu občanské války organizoval skupiny *bounty jumpers*, čímž si vydělal dostatek peněz a založil nálevnu a hazardní podnik.⁷ Ke konci občanské války McDonaldovi patřilo několik obytných budov, čtyři hráčské kluby a vlastnil i licenci na distribuci alkoholu.

V roce 1871 však přišel o veškerý svůj movitý majetek při Velkém chicagském požáru. V době, kdy většina obyvatel Chicaga ztratila domovy a město navíc čelilo imigrační vlně, vzrostla popularita demokratické strany a Michael Cassius McDonald se stal jejím neoficiálním vůdcem. Svůj vliv ve straně využil k tomu, aby získal zpět ztracený majetek, a současně k tomu, aby ochraňoval svoje nově zorganizované aktivity. V letech 1871 až 1873 musel čelit snažení republikánského starosty Josepha Medilla, který byl současně vlastníkem novin *Chicago Tribune* a vedl kampaň za vymýcení hazardu z města. Tato kampaň skočila pro starostu velmi

⁴ Stephen L. Mallory, *Understanding Organized Crime* (Sudbury: Jones and Bartlett, 2007), 31.

⁵ Richard Lindberg, *The Gambler King of Clark Street: Michael C. McDonald and the Rise of Chicago's Democratic Machine* (Carbondale: Southern Illinois University Press, 2009), 50.

⁶ *Ibid.*, 51.

⁷ Mallory, *Understanding Organized Crime*, 36.

neúspěšně a byl nucen na svou funkci rezignovat, jelikož McDonald měl podporu vlivné komunity hazardních hráčů, politiků, podplacených policistů i demokratických voličů.

King Mike v roce 1873 dosadil na post starosty svého přítele Harveyho Colvina, který okamžitě zrušil nedělní zákaz prodeje alkoholických nápojů. Rozhodující politický vliv v kombinaci s vůdčí rolí v oblasti městského hazardu postavil McDonalda do čela prvního chicagského zločineckého syndikátu. Michael Cassius McDonald tak mohl otevřít jeden z nejproslulejších podniků své doby, hotel s kasinem, známý jako *The Store*. Luxusní podnik navštěvovali senátoři a businessmani, kteří neoficiálnímu vládci Chicaga 80. a 90. let 19. století napomohli k legálním investicím. Stal se například spoluvlastníkem nejbohatšího stříbrného dolu v Americe a byl jedním z lidí, kteří investovali do Kalifornské železnice. Dále se stal vlastníkem novin *Chicago Globe* a financoval výstavbu městské nadzemní dráhy. Přispíval k potírání zločinu v luxusní části Chicaga, aby nebyla ohrožena pověst jeho města. McDonaldův politický vliv v Chicagu byl tak velký, že byl dokonce dvakrát pozván do Bílého domu, aby s prezidentem Chestrem Arthurem prodiskutoval budoucí směřování města. Během jedné z těchto návštěv *King Mike* údajně přesvědčil prezidenta, aby zastavil trestní stíhání jednoho ze svých spolupracovníků.⁸

McDonaldova neomezená vláda nad Chiagem skončila roku 1907, když pod vlivem tíživé rodinné situace zemřel na srdeční příhodu. Po jeho smrti se malá část jeho impéria stala základnou pro irské zločinecké organizace, které za prohibice konkurovaly Al Caponovi. Druhou, podstatně větší část ovládl Jim Colosimo.

Jim Colosimo byl v pořadí druhým a zároveň také posledním chicagským zločineckým bossem v období před prohibicí a zakladatelem organizace *The Outfit*. Takzvaný *Big Jim* se s rodinou přistěhoval do Chicaga v roce 1895 jako desetiletý hoch a aby se uživil, pracoval jako čistič bot a prodavač novin. Jako náctiletý podporoval svůj příjem kapsářstvím a v osmnácti letech začal po slabších obyvatelích vymáhat výpalné. Hlavní oblastí jeho činnosti však byla organizace pouliční prostituce v ulicích prvního okrsku. Kromě toho, že se živil jako kuplíř, založil odbor metařů ulic a stal se jeho předsedou. Svými kriminálními aktivitami a vážeností mezi italskou komunitou vzbudil zájem o svou osobu u demokratické strany. Radní za první okrsek Michael Kenna a John Coughlin Colosima najali, aby organizoval prostituci a oni mu na oplátku zajišťovali politickou ochranu. V roce 1902 se *Big Jim* oženil s majitelkou nevěstince, získal tak prostředky k rozšíření svých aktivit.⁹

⁸ Lombardo, *Organized Crime in Chicago*, 42.

⁹ *Ibid.*, 45.

Jim Colosimo také přispěl k vývoji prostituce v Chicagu, když zorganizoval *White slave ring*, přičemž se jednalo o unášení mladých dívek po celých Spojených státech a jejich distribuci do vlastních nevěstinců nebo prodej do jiných měst. Ze svého luxusního podniku *Colosimo's Café* organizoval veškerou prostituci v Chicagu a díky jeho návštěvníkům upevňoval a rozšiřoval svou moc. Jeho úspěšnost zapříčinila, že se v roce 1908 stal terčem vydírání organizace známé jako Černá ruka. To ho přimělo najmout si osobního strážce, kterým se stal bratranec jeho ženy, Johnny Torrio, který problém s vydíráním vyřešil. Na Colosima to udělalo dojem a svěřil Torriovi funkci svého zástupce.¹⁰ Na vrcholu moci v roce 1919 ovládala Colosimova organizace přes 200 nevěstinců, také hazardní podniky a sázkové kanceláře. Měla rozhodující postavení v různých odborech a velkou váhu v politických organizacích.

Colosimova vláda v Chicagu skončila v roce 1920, tedy ve stejném roce, kdy začal platit prohibiční zákon. Jeho organizace měla všechny prostředky, aby mohla začít podnikat v nové nelegální činnosti, pašování alkoholu. Jim Colosimo se však obával přílišných rizik a spojených s tímto byznysem a „byl spokojený se svými nevěstinci“.¹¹ Jeho nástupce Johnny Toriro se ho rozhodl odstranit a nastoupil na jeho místo.

I když se Johnny Torrio ujal vedení Colosimovi zločinecké organizace oficiálně až po jeho smrti, podstatně ovlivnil podobu, kterou měla v době začátku prohibice. Torrio se narodil v Itálii v roce 1882, avšak v roce 1884 se jeho rodina přestěhovala do New Yorku. Pod přezdívkou *The Fox* začal svou kriminální činnost v New Yorku jako vůdce mladického gangu, kde se seznámil se svým pozdějším partnerem Al Caponem. V roce 1908 byl považován za jednoho z nejschopnějších mladíků newyorské kriminální organizace. Poté, co pomohl Colosimovi s problémy s Černou rukou a stal se jeho zástupcem, začal vkládat výtěžek nelegálních zisků do zákonných podniků. Byl jedním z prvních obyvatel Chicaga, kteří investovali do rozvíjejícího se automobilového průmyslu a před uvedením prohibičního zákona v platnost skoupil některé chicagské pivovary a palírny. Také se dohodl s ostatními městskými gangy na rozdělení území pro distribuci alkoholu.¹²

Chicagský organizovaný zločin se datuje do počátků 50. let 19. století díky působení Rogera Planta, který byl sice v malém měřítku, ale jako první schopen ovládnout segmenty vydírání, hazardu a prostituce ve městě. Podmínky, které napomohly úspěchu zločineckých organizací během prohibice, připravil Michael Cassius McDonald na přelomu 19. a 20. století, který se

¹⁰ *Ibid.*, 50.

¹¹ Russo, *The Outfit*, 12.

¹² Lombardo, *Organized Crime in Chicago*, 53.

kromě vydírání, hazardu a prostituce angažoval i v politice a fakticky tak určil osud Chicaga jako zkorumpovaného města. Na McDonalda kromě menších zločineckých skupin navázala organizace *The Outfit*, která působila v Chicagu v době prohibice. Jejím zakladatelem byl Jim Colosimo, který společně s Johnnym Toriem zajistil podmínky pro její úspěšné fungování v době prohibice.¹³

¹³ Mallory, *Understanding Organized Crime*, 40.

Geografické předpoklady

„Geografie a geologie jsou určující pro charakter všech měst. Poloha Chicaga na mapě znamenala střet východního městského stylu s mentalitou divokého západu, která velí vzít zákon do vlastních rukou. Po založení města v roce 1837 se Chicago stalo bránou na nově objevenou západní část země.“¹⁴

Druhá kapitola práce se zaměřuje na geografické podmínky Chicaga od doby vzniku města až do období počátku prohibice. Opět zde bude kladen důraz pouze na důležité události, které ovlivnily vývoj města a jeho podobu v roce 1920. Cílem této části práce je odpovědět na otázku, jaké geografické předpoklady k úspěchu měl chicagský zločin v době prohibice.

Vývoj všech měst určuje jejich role ve státním hospodářství. Chicago se v roce 1889 stalo druhým největším americkým městem. Podnikatelé a politici využili výhodnou polohu města, které se nacházelo na východním okraji tehdejšího hlavního zemědělského centra země, a udělali z Chicaga centrum pro několik transportních sítí. To urychlilo vývoj velkoobchodních a výrobních aktivit, což mělo za následek rychlý růst města. Průmysl vlastně podmínil, jak bude vypadat vývoj města, a určil jeho geografické rozdělení na obchodní, výrobní a nové obytné části. Území Chicaga bylo poprvé trvale osídleno v 80. letech 18. století obchodníky s kožešinami, kteří vedli směnný obchod s původními Američany. V roce 1795 si potenciálu území kolem ústí řeky Chicago všimla i vláda Spojených států a odkoupila zde území v rozloze 10 km². V roce 1819 získala společnost Johna Jacoba Astora monopol na prodej kožešin v celém chicagském regionu a Chicago získalo pevné vazby na americký obchod a finančnictví.¹⁵

Růst Chicaga byl podmíněn i faktem, že se mělo stát výchozím bodem pro osídlování západních teritorií, a tak se vláda Spojených států snažila zajistit pro město co nejlepší podmínky. Pro to byla důležitá i stavba kanálu, který v roce 1825 spojil Erijské jezero s Atlantským oceánem a Chicago s New Yorkem. Dalším krokem bylo propojení města s řekou Mississippi v roce 1848. Aby mohl být osídlen stát Illinois, musela americká vláda přimět původní obyvatelé z kmenů Potawatomi, Chippewa a Ottawa, aby přenechali všechna svá území na východ od řeky Mississippi nově příchozí osadníkům. Město tak získalo přírodní přístav v ústí řeky Chicago, který byl v roce 1834 uznán za federální a stal se výchozím bodem pro přepravu zemědělských

¹⁴ Russo, *The Outfit*, 26.

¹⁵ *Ibid.*, 27.

produktů ze západu na východní pobřeží a zboží zpracovatelského průmyslu z východu země a osadníků, kteří kolonizovali západní teritoria země.¹⁶

Mnoho lidí přicházelo do Chicaga za obchodními zájmy a existovaly i velké skupiny, které věřily, že se město kolem přístavu rozroste. Spekulace s pozemky byla klíčovým důvodem pro rozvoj města v Americe 19. století a současně velkým zdrojem příjmů. V kombinaci s potřebou stavby vodních kanálů byla hlavním důvodem, proč se několik tisíc lidí ve 30. letech 19. století usadilo v Chicagu. V roce 1836 byla zahájena stavba mostu přes řeku Chicago, který měl umožnit, aby byla do města zavedena železnice, a o rok později se Chicago stalo městem.¹⁷

Ekonomická krize roku 1837 pozastavila růst města i stavbu vodního kanálu a železnice. Obchod byl v útlumu a geografická hodnota Chicaga klesla. V roce 1840 tak Chicago bylo malým městem s pouhými 4 000 obyvateli, které však stále sloužilo jako hlavní výchozí bod při cestě na západ země. V polovině 40. let 19. století, kdy se ekonomika dostala z krize, mohl být opět využit potenciál města.¹⁸

Historicky klíčový bodem pro růst města byl rok 1848, kdy byl vyhlouben vodní kanál, dostavěna železnice, zaveden telegraf a byla založena chicagská burza. Díky kanálu byl zajištěn pohyb zboží nejen z produkcí místních farem, ale i z jižní části Illinois, což pomohlo rozvoji města a Chicago tak mohlo potvrdit svou pozici jako hlavní obchodní stanice při cestě na západ země. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo prohloubit vodní kanál, aby se do města mohly dostat i větší lodě, ztratil na přelomu 19. a 20. století na významu a hlavním přepravním odvětvím se stala železnice.¹⁹

V polovině 19. století mělo v Chicagu zájmy deset soukromých železničních společností, které stavěly dráhy ve všech směrech z města, ale hlavně na západ, aby se dostaly k tamějším farmám. V tomto období už bylo Chicago dosažitelné po vodních tocích i po železnici, čehož začali využívat obchodníci. Železnice byly postaveny na březích kanálu a zajišťovaly tak podporu pro přepravu zboží. Velkoobchodníci s obilím se přestěhovali z farem a usadili v Chicagu na *South Water Street*, aby mohli lépe zajišťovat své zájmy a řídit obchod. V roce 1854 získalo Chicago titul největší zásobárny obilí v Americe a podél řeky stojící sýpky se staly dominantou města. Obchod s obilím se rapidně rozrostl s vývojem burzovního trhu. Díky zavedení telegrafu bylo

¹⁶ John C. Hudson, *Chicago: A Geography of the City and Its Region* (Santa Fe: Center for American Places, 2006), 60.

¹⁷ *Ibid.*, 63.

¹⁸ *Ibid.*, 65.

¹⁹ Lombardo, *Organized Crime in Chicago*, 70.

technicky možné tento typ obchodu uskutečnit a založením chicagské burzy se obchodní spekulace staly realitou. Byly vytvořeny standardy a opatření, aby mohli spekulanti z východního pobřeží investovat do zboží, které neměli možnost vidět. Dalším obchodním odvětvím, které díky vodnímu kanálu a železnici zažilo v polovině 19. století rozmach, bylo dřevařství. Z lesů amerického středozápadu byly po vodních kanálech do města dováženy kmeny, které byly zpracovány na jihu ústí řeky Chicago, kde za tímto účelem vznikla velká průmyslová oblast. Zpracované dřevo bylo posíláno po železničních cestách na západ země, kde sloužilo jako materiál pro nově vznikající farmy a osady.

Chicagští obchodníci kombinovali velkoobchodní a maloobchodní praktiky a prodávali zboží do malých obchodů na středozápadě a zároveň udržovali obchody ve středu města pro cestující a obyvatele. Velkoobchodníci se sdružovali v oblastech kolem řeky a maloobchodníci se soustředili v místech u hotelů, restaurací, nálevení a menších podniků.²⁰

Velkoobchod obilím a dřevem byl nejdůležitějším prvkem chicagské ekonomiky až do 70. let 19. století, kdy se vyvinul průmysl pro zpracování zemědělských a přírodních materiálů. Nakládané, solené i jinak zpracovaná vepřové maso bylo hlavním produktem zpracovávaným pro vývoz na východní pobřeží. V té době chicagští obchodníci přišli s myšlenkou, že by sami produkovali zboží pro farmáře, než aby fungovali pouze jako prostředníci a dopravci zboží z dílen na východě.

Americká občanská válka ještě prohloubila výhody plynoucí z geografické polohy Chicaga. Jeho největší soupeř v oblasti obchodu se západní částí země bylo starší, větší a lidnatější město Saint Louis. Během války se však síly Unie rozhodly uzavřít řeku Mississippi, Saint Louis ztratil výhodu lepší dopravní dostupnosti a tak se Chicago během války díky rozvinuté železniční síti stalo hlavním centrem pro obchod se západními teritorii. Tuto pozici si město udrželo a obchod, který se přesunul do Chicaga, se do Saint Louis už nevrátil. Zakázky na dodávky pro síly Unie také přispěly k rozvoji Chicaga hlavně v oblasti potravinářského průmyslu.²¹

Tento růst s sebou přinesl první potíže. Dílny rozprostřené všude po městě produkovaly odpad, který na ulice města přilákal velké množství zvířat a způsoboval znečištění města. Občané žádali o přesunutí dílen, zatímco dodavatelé masa chtěli více prostoru pro ohrady a lepší přístup k železnici, aby snížili zpoždění při přepravě. První chicagská plánovaná oblast pro výrobní

²⁰ Hudson, *Chicago*, 90.

²¹ *Ibid.*, 103.

účely byla vytvořena unijní vládou v roce 1865 a nazvána *Union Stock Yard*. Dodavatelé si zvolili místo na okraji města s přístupem k vodnímu kanálu i k železnici. Chicago se tak stalo jedním z prvních měst Spojených států, které mělo průmyslové čtvrti v krajních zónách města, čímž pro ně získalo větší prostor a lepší možnosti dopravy. Na konci občanské války mohlo Chicago využít svého dominantního postavení v obchodě se středozápadem a také výrobní základnu. Růst města se dostavil s dokončením transkontinentální železnice a pomohl k rozšíření potenciálu chicagského trhu. Tomu dopomohly i federální dotace ve formě postoupení pozemků okolo míst, kde byla položena železnice. Chicago se tak stalo důležitým a krajním bodem jak pro východní, tak pro západní železniční síť.

Velký požár v roce 1871 zničil centrum města, ale nezpomalil jeho vývoj. Většina okrajových částí města, ve kterých se nacházely výrobní dílny, dřevařský průmysl, obilný průmysl, *Union Stock Yard* a železniční trať nebyla požárem zasažena. Tato infrastruktura zajistila rychlou přestavbu centra města, jelikož jí financovali investoři z východního pobřeží Spojených států, kteří měli v Chicagu obchodní zájmy.²²

V období od rekonstrukce až do roku 1920 se Chicago stalo metropolí západu USA pro transkontinentální obchod a také nejdynamičtěji se rozvíjícím centrem průmyslu v zemi. S rostoucí produkcí města rostlo i znečištění obytných lokalit kolem průmyslových čtvrtí. V těchto místech žili imigranti z východní Evropy, kteří nebyli schopni najít ve městě jinou práci, než v právě přilehlých továrnách.

Stejně jako do ostatních velkých měst se i do Chicaga dostal ocelářský průmysl. Výrobní odvětví, která potřebovala ocel a železo, se vyvíjela spolu s ním a začala se koncentrovat na severu od města. George Pullman, jehož firma vyráběla železniční vagony, kolem své továrny vytvořil městečko, ve kterém bydleli všichni zaměstnanci jeho továrny. To se brzy stalo vzorem pro rozvoj města, jelikož Pullman dbal na to, aby město nebylo znečištěné a přeplněné.²³

I když kombinace prostoru a přístupu k dopravě přispěla k rozvoji okrajových částí města, důležitějším místem pro obchod se na přelomu 19. a 20. století stalo centrum města. Nejmarkantněji to bylo vidět ve čtvrti *the Loop*, ve které byla postavena jedna z prvních lanových drah ve Spojených státech. Chicago se v 90. letech 19. století stalo druhým nejdůležitějším americkým centrem pro bankovníctví, průmysl a velkoobchod. Poptávka po

²² Wesley G. Skogan, *Police and Community in Chicago: A Tale of Three Cities* (Oxford: Oxford University Press, 2006), 47.

²³ Hudson, *Chicago*, 121.

místech pro sídla firem v centru města vedla ke stavbě výškových budov. Stavitelství se tak stalo jedním z nejdůležitějších odvětví průmyslu v Chicagu. V roce 1920 díky novým způsobům dopravy zaznamenaly okrajové části města poslední významný růst.²⁴

Chicago bylo v době prohibice druhým největším městem ve Spojených státech. Bylo také hlavním centrem obchodu a průmyslu na západ od New Yorku. Výhodná geografická poloha napomohla městu k prudkému rozvoji během relativně krátkého časového úseku. Jaký vliv měl tento růst na organizovaný zločin ve městě je zkoumáno v dalších kapitolách.

²⁴ *Ibid.*, 127.

Demografické předpoklady

„Němci, Irové a jiní... přicházejí do naší země, přijímají její zvyklosti, učí se její jazyk, respektují její instituce a identifikují se s vlastním osudem. Italové nikdy. Zůstávají izolovaní od jakékoli komunity, ve které přebývají. Nechtějí se učit náš jazyk, nerespektují naše zákony a vládu. Zůstávají nadále cizinci.“²⁵

Třetí kapitola práce zkoumá demografii Chicaga od doby vzniku města až do období počátku prohibice. Tato kapitola by měla nabídnout odpověď na otázku, jaké demografické faktory ovlivnily chicagský zločin v době prohibice.

Masivní růst Chicaga na přelomu 19. a 20. století neměl ve světě obdoby. Přitom když bylo město v roce 1837 založeno, mělo pouhé 4 000 obyvatel. V roce 1860 se stalo nejrychleji rostoucím městem své doby s více než sto tisíci obyvateli a jedním z největších měst na americkém středozápadě. I přes fakt, že celé centrum města v roce 1871 zničil požár, a nepříznivou situaci v době hospodářské krize v letech 1873 až 1878, byla v roce 1880 populace města 503 000 obyvatel. Počet lidí žijících v Chicagu se během následujících deseti let zdvojnásobil a v roce 1920 žilo v Chicagu 2 701 705 obyvatel a jejich počet se neustále zvyšoval.²⁶ Růst městské populace zapříčinila migrace spojená s objevováním a osidlováním západních teritorií a průmyslový a technologický vývoj.

Důvody úmrtí v 19. století byly většinou z poměrně častých a silných epidemií nakažlivých nemocí. Chicago sice mělo městský odbor pro zdraví, ale před vynalezením očkování, pasterizace, systematizace kanalizace a čištění vody, k čemuž došlo na přelomu 19. a 20. století, bylo město vůči epidemiím bezbranné.

Chicago je známé jako město s rozmanitou etnicitou. V prvních deseti letech po založení města byli hlavními přistěhovalci občané Spojených států, zejména původní Američané. Městské elitě dali vzniknout obchodníci a úředníci z východního pobřeží Spojených států. Na přelomu 19. a 20. století se město rozrůstalo a to přineslo příliv původně farmářských rodin, hledajících ve městě lepší pracovní příležitost. Od roku 1910 zaznamenalo město mohutný příliv Afroameričanů. Hlavní proudy migrace do Chicaga však směřovaly z Evropy. Chicagská židovská, irská, německá komunita a později i komunity ze států východní Evropy byly jedněmi z největších v celých Spojených státech.

²⁵ Russo, *The Outfit*, 20.

²⁶ Hudson, *Chicago*, 150.

Ve vlně imigrace do Spojených států v letech 1840 až 1860 nebylo Chicago ani jiná americká města na takový přísun obyvatel připravené. Tento stav vyvrcholil v roce 1920 nařízením kongresu o migraci do země. Populace města rostla vždy v dobách přistěhovaleckých vln do Ameriky, což bylo podpořeno novými způsoby přepravy, zejména rozvojem a stavbou železnic. Chicagský průmysl v druhé polovině 19. století a v první polovině 20. století stále potřeboval velký počet dělníků a pracovníků a v roce 1920 bylo 400 000 lidí zaměstnáno v městských ocelárnách, masném průmyslu, oděvním průmyslu a železniční dopravě. V roce 1860 byla zhruba polovina obyvatel narozena v cizině a v roce 1890 byla městská populace ze 79 % tvořena první nebo druhou generací přistěhovalců, většinou z Evropy. Na přelomu století zaznamenalo Chicago velkou vrstvu imigrantů z Itálie a v prvním a druhém desetiletí velký příliv Afroameričanů z jihu USA.²⁷

Důležitým bodem, souvisejícím s demografií města, je hazard, vůči kterému nebyly americké zákony v době založení Chicaga příliš tolerantní, nicméně hazard úzce souvisel s vývojem společnosti a její komercionalizací. Ve 30. letech 19. století již dokázali hráči vyhrávat dostatečně vysoké částky, aby se hazardem dokázali uživit. Lidé z vyšších společenských tříd začali považovat hazardní hry za nemravné a protestantská církev je v roce 1839 zavrhla jako neřestné a ve spojení s městskou radou se je snažila potírat. To vedlo k zavření několika veřejně známých hazardních podniků a zároveň ke vzniku ochranných opatření ze strany provozovatelů hazardních her.

Právě hazard si získal popularitu zejména u chudých přistěhovalců, kteří nemohli získat veřejnou funkci a měli jen malou šanci na dobré zaměstnání. Hazard těmto lidem poskytoval pocit nezávislosti, což prudce kontrastovalo s podmínkami v jejich zaměstnání. Hazardními hráči se stávali zejména muži, kteří si riskováním během her nahrazovali pocit mužnosti, který byl ve špatně placené a nekvalifikované práci potlačován. Provozovatelé hazardních podniků, většinou také přistěhovalci, na svých krajanech získali jmění, které jim později pomohlo dostat se do „vyšší společnosti“. Mezi nejpopulárnější hazardní odvětví patřily karetní hry, sázky na dostihy, kohoutí zápasy a boxerská utkání.²⁸

Hazard se stal výnosným a hlavním podnikáním mezi přistěhovalci. Do roku 1850 byly v Chicagu stovky hráčských „doupat“, většinou provozované pod zástěrkou nálevení nebo restaurací. Jejich kvalita se lišila podle toho, v jaké čtvrti se domy nacházely, a závisely na

²⁷ Harold M. Mayer a kol., *Chicago: Growth of a Metropolis* (Chicago: University of Chicago Press, 1969), 30.

²⁸ *Ibid.*, 42.

movitosti provozovatele. V 60. letech 19. století si velkou popularitu hlavně mezi movitější vrstvou obyvatel získaly koňské dostihy, které byly ilegálně pořádány na městském závodišti, ale byly městem tolerovaným hazardem pro svůj podstatný přínos pro městskou ekonomiku i pro finance městských činitelů.

V 70. letech 19. století se hazardní hráči sdružovali do syndikátů, protože společně mohli lépe sdílet riziko, které s sebou jejich podnikání přinášelo. Hlavní postavou tohoto syndikátu se stal v této práci již zmíněný Michael Cassius McDonald, který díky svým politickým stykům dokázal efektivně zadržovat potírání těchto nezákonných aktivit. Většina městských policistů proti hazardu osobně nic neměla, pravidelně přijímala úplatky a nezakročovala proti nelegálním podnikům. Kvůli McDonaldovi a jeho vlivu se našlo jen málo politických odpůrců hazardu a jeho potírání mělo většinou pouze symbolický charakter ve formách prohlášení. Na přelomu století se proti hazardu utvořila poměrně silná opozice a dokonce i tolerantní a McDonaldem podplacení politici museli kvůli veřejnosti provést zátah v některých podnicích.

K vývoji podnikání na poli hazardních her významnou měrou přispěl vynález telegrafu, který se stal klíčovým pro strategické kontrolování sázek na dostihy. Zatímco velké domy, které nabízely velký výběr hazardních her, se nacházely v bohatém centru města, v okrajových čtvrtích vznikaly malé hráčské podniky orientující se pouze na určité hry. V letech 1910 až 1920 byly herny přesouvány na okraj města kvůli ochraně před konkurencí.

Dalším jevem, provázejícím demografickou historii města, byla prostituce. Historie kuplířství v Chicagu začala se založením města a prošla mnoha změnami, aby se adaptovala na nové podmínky. V polovině 19. století pracovaly prostitutky v klubech, bytech a v oblastech kolem obchodních čtvrtí. Jak však město rostlo, rozrůstalo se i působiště prostituce. Jednou z nejznámějších čtvrtí spojenou s prostitucí v celých Spojených státech se stala *the Levee*. V této čtvrti se nacházely různé druhy podniků od velkých, extravagantních a luxusních domů až po nenápadné a nevyzdobené domy, nebo jen pokoje v zadních částech nálevení a skladišť. Některé podniky nabízely i prostitutky. Události, které se na přelomu 19. a 20. století odehrávaly ve čtvrti *the Levee*, byly tak do očí bijící, že i podplacení politici, kteří tuto čtvrť sami navštěvovali, byli nuceni zasáhnout. Vyšetřování z roku 1911 a jeho závěry měly za následek tvrdá opatření a reformy. Důsledkem byla razie a následné uzavření nejluxusnějšího a největšího nevěstince *Everleigh Clubu*. Brzy po tomto incidentu americký státní zástupce zahájil rozsáhlé

vyšetřování, které nakonec vedlo k úplnému vymýcení prostituce z *the Levee*. To zapříčinilo významné změny v oblasti geografického rozdělení institucí obchodu se ženami ve městě.²⁹

Prostitutky, které již nemohly pracovat v nevěstincích, se přesunuly do kabaretů, nočních klubů a jiných podniků, které se od roku 1912, kdy proběhly razie, které zavřely *the Levee*, rozrůstaly po městě. Kvůli rostoucím problémům s nově příchozí italskou a afroamerickou populací nemohla již policie proti prostituci tolik zasahovat z důvodu vlastní omezené kapacity. Navíc většina provozovatelů nočních podniků uzavřela dohody se zločineckými organizacemi, které ve 20. letech 20. století sílily a mohly je tak ochránit před policejními zásahy.

Hlavním demografickým znakem Chicaga před rokem 1920 byla jeho rozmanitá etnicita. Město bylo v 19. století vystaveno přistěhovaleckým vlnám, na které nestihlo reagovat. Výsledkem bylo rozdělení města na irské, italské, židovské a případně i další části. Vzhledem k tomu, že přistěhovalci nemohli často najít uspokojivé zaměstnání, uchýlovali se k využívání nezákonných praktik, jako například k prostituci a hazardu.³⁰

²⁹ John P. Koval, *The New Chicago: A Social and Cultural Analysis* (Philadelphia: Temple University Press, 2006), 59.

³⁰ Thomas A. Guglielmo, *White on Arrival: Italians, Race, Color, and Power in Chicago, 1890–1945* (New York: Oxford University Press, 2003), 12.

Ekonomické předpoklady

„Po počátečním období, osidlování a přizpůsobování se okolním podmínkám, zaznamenalo Chicago pozoruhodný ekonomický růst, který významným způsobem určil jeho směr jeho vývoje na dalších 150 let.“³¹

Ve čtvrté části práce je podroben zkoumání ekonomický vývoj města opět v mezidobí jeho založení a rokem 1920. V kapitole jsou popsány důležité ekonomické události, které ovlivnily vývoj města, a dostaly jej do situace, ve které bylo v době zavedení prohibičního zákona.

Vývoj chicagské ekonomiky úzce souvisel s expanzí Spojených států směrem na západní pobřeží země. Obchod s kožešinami, zakládání vojenských pevností, veřejné investice do infrastruktury, spekulace s pozemky a prodej farmářských produktů stáli za založením ekonomického rámce města. Spojením těchto faktorů se Chicago muselo nevyhnutelně stát centrem amerického středozápadu.

Od počátku 19. století ovlivnila oblast Chicaga rozšiřující se ekonomická transformace. I když zprvu šlo pouze o směnný obchod s původními Američany. Důležitým krokem bylo dokončení Erijského kanálu v roce 1825, který propojil Chicago skrz plochu velkých jezer s východním pobřežím země. Důležité pro ekonomický vývoj města byly přírodní zdroje nacházející se v jeho blízkosti. Hlavní výhodou byla úrodná půda, velká zásobárna vody a na rovných prériích, které od druhé poloviny 19. století sloužily železnici, zásoby oceli a uhlí. Dalším důležitým prvkem byli lidé, kteří se v Chicagu usadili. Původně šlo hlavně o farmáře a řemeslníky amerického nebo německého původu, jejichž disciplinovaná práce a trpělivost vedla k úspěchu. Kombinace dostatku přírodních zdrojů a lidské práce s relativně rovnostářskou rozvojovou politikou spojenou s tehdejší mentalitou amerického středozápadu způsobila rychlý rozvoj celého regionu okolo Chicaga.

I když nejlepší možností jak obchodovat v Chicagu v polovině 19. století bylo využívání přírodních zdrojů, brzy ji v tomto ohledu předstihlo zadávání veřejných zakázek. Společně s komerčním zemědělstvím a velkými zásobami obilovin, které Chicago nahromadilo, přišel začátek jeho důležitosti v oblasti potravinového zásobování. Díky financím, které město z tohoto obchodu získalo, mohlo začít podnikat i v jiných oblastech. Když byl dokončen vodní

³¹ Russo, *The Outfit*, 66.

kanál, který umožnil Chicagu přístup k řece Mississippi, vzrostla populace města z 200 obyvatel k roku 1833 na téměř 5 000 v roce 1840 a 30 000 v roce 1850.³²

Aby se Chicago mohlo stát hlavním centrem amerického středozápadu, muselo překonat i nesnáze v podobě období sucha, nemocí a relativně pozdního založení města. Výhodu, kterou mělo město oproti ostatním konkurentům v regionu, byly lidské zdroje, především ty podnikatelské. Podnikatelé v Chicagu nikdy nepostrádali vlastnosti jako vizi, kreativitu, ochotu vzít na sebe riziko, inovativnost a vůdčí schopnosti. V 30. a 40. letech 19. století museli tito lidé vynaložit velké úsilí, aby město fungovalo. Nešlo jen o vybudování zázemí pro městské instituce, ale také o výstavbu prostorů na skladování a výrobu, obchod, obilný, masný, kožedělný, pivovarnický, lihovarnický, dřevařský, plánovací a konstrukční průmysl. Obyvatelé Chicaga za pomoci vládní politické strategie, která podporovala vývoj, mohli postavit základy pro ekonomickou expanzi města.

Ekonomická dynamika města mezi lety 1850 a 1920 neměla ve Spojených státech obdoby. Lze jen těžko nalézt příklady, kdy městské centrum zaznamenalo takový růst, tak rychle se změnilo a přejalo převládajícího ducha své doby. Chicago stálo v roce 1920 na pevných základech, čemuž vděčilo především tvrdé práci svých obyvatel. Město se stalo jedním z hlavních průmyslových center Spojených států.³³

Jedno z hlavních a oficiálních hesel města *I will* má počátek v roce 1847. V tomto roce se z Cincinnati přistěhoval jeden ze zakladatelů industriálního období ve městě Cyrus Hall McCormick, který v témž roce založil v Chicagu závod na výrobu zemědělských strojů, která se stala symbolem pro městskou industrializaci. V 50. letech nahromadil McCormick dostatečný kapitál na to, aby svou továrnu rozšířil a mohl začít vyvážet žací stroje po celých Spojených státech. Tím předznamenal budoucí orientaci města na oblast výrobního průmyslu.³⁴

Mezi lety 1840 a 1920 se Chicago proměnilo z malého zemědělského městečka regionálního významu na druhé největší město v zemi. V roce 1856 se v Chicagu nacházelo největší vlakové nádraží na světě. S růstem americké ekonomiky a rozšiřováním země směrem na západ začalo území amerického středozápadu nabývat na významu a stávat se střediskem průmyslu. Pokrok v oblasti dopravy a komunikace pomohl spojit západní a východní území Spojených států.

³² Robert Van Horn, Philip Mirowski a Thomas A. Stapleford, *Building Chicago Economics: New Perspectives on the History of America's Most Powerful Economics Program* (Cambridge: Cambridge University Press, 2011), 101.

³³ *Ibid.*, 120.

³⁴ George J. Stigler, *Chicago Studies in Political Economy* (Chicago: University of Chicago Press, 1988), 87.

Chicago těžilo ze své výhodné zeměpisné polohy a získávalo na ekonomické důležitosti ve státním měřítku.

Městský dynamický růst byl nevyhnutelný a odrážel se zejména v oblasti dopravy, obchodu, finančnictví, výrobního průmyslu a služeb. Důležitost města v oblasti dopravy byla úzce svázána s kolonizováním západu země a Chicago se stalo jeho počátečním bodem. Velká část lidí, která měla původně v úmyslu cestu do západních teritorií, zůstala v Chicagu, neboť zde byl dostatek práce. Chicago se brzy stalo cílovým bodem migrantů, kteří do města přicházeli z jižní a východní Evropy.

Změnily se také ekonomické vztahy mezi Chicagem a ostatními městy na středozápadě. Hlavními důvody byla železnice, spojení na západ, obchod a početná populace. V Chicagu se od 50. let 19. století velkou měrou rozrostla různá průmyslová odvětví, od počátečního zemědělského průmyslu, přes potravinářský až po výrobní. Později se městská produkce zaměřila také na nábytkové, oděvní a tabákové odvětví. Koncem 19. století bylo Chicago hlavním centrem masného, dřevařského a nábytkového průmyslu ve Spojených státech, stejně tak jako v odvětví slévárenského a výrobního, druhým největším výrobcem a dodavatelem oblečení a třetím nejvýznamnějším centrem tabákového průmyslu. Na přelomu 19. a 20. století bylo i jedním z hlavních center produkce železa a díky tomu mohlo být v dalších letech ještě více industrializováno.

Důležitým ekonomickým předpokladem pro úspěch organizovaného zločinu byla šedá ekonomika města, která byla v době založení Chicaga limitovaná faktem, že pouze velmi málo obchodních aktivit bylo kontrolovaných nebo regulovaných. Avšak společenské a ekonomické změny vedly Američany k přísnějším opatřením a nastavování nejprve pravidel osobního chování, později i chování v oblasti podnikatelských aktivit. Brzy po založení města se mezi bohatými obyvateli města objevily obavy z jevů jako hazard, prostituce a alkoholismus. V té době byla také založena první hnutí na potírání těchto neřestí. V druhé polovině 19. století do Chicaga přibýlo mnoho mladých mužů a obchodníků a v anonymních podmínkách města navzdory zákonům hazard, prostituce a alkoholismus prospívali. Městští úředníci byli pod vlivem organizátorů nezákonných podniků, které jim přispívali peněžně nebo politickou podporou a z toho důvodu až do konce 19. století proběhlo velmi málo razií vůči ilegálním podnikům. Na konci 19. století byl nezákonný sektor podnikání složený ze stovek nevěstinců, kasin a nálevení. Prostituce, hazardní hry i nálevení byly mnohamilionovým byznysem a ochrana těchto podniků byla absolutně nezbytná pro udržování jejich chodu.

Výnosy šedé ekonomiky, která obchodovala s legálním zbožím, byly podpořeny ekonomickým rozvojem města. Produktivním činností bylo například obcházení stavebních zákonů, kvůli čemuž vznikaly v okrajových čtvrtích města nekvalitní malé stavby, které neodpovídaly dobovým předpisům. Kontrakty na tyto stavby získali majitelé pozemků, na nichž byly domy postaveny. Dalším příkladem byly komodity, které byly zákonem shledány jako nelegální, například některé druhy opiátů, které byly postaveny mimo zákon v roce 1897. Přístup k narkotikům byl velmi obtížný a i díky tomu se jeho nezákonná produkce a distribuce stala velmi dobře organizovanou.

Roku 1893 zakázaly státní zákony dětskou práci, a přesto bylo v roce 1900 podle statistik v Chicagu zaměstnáno 8 543 dětí. Vynucování spravedlnosti bylo ve většině případů neproveditelné, protože úřady zabývající se touto problematikou neměly dostatek pracovníků.³⁵

Společenská třída a etnicity byly faktory, které určovaly, jaký konkrétní byznys je v které čtvrti rozvíjen. Od počátku 20. století byla například prostituce přesunuta do čtvrtí s afroamerickými obyvateli, v nichž bylo obtížné udržet kontrolu nad nezákonnými aktivitami. Hazardní podniky se soustřeďovaly v italských čtvrtích a nálevny v irských. Prudký ekonomický růst Chicaga přispěl k rychlému a špatně kontrolovatelnému rozvoji města, což mělo za následek přisun mnoha obyvatel a vznik šedé ekonomiky, na níž získali svůj majetek představitelé organizovaného zločinu.

³⁵ *Ibid.*, 143.

Politické předpoklady

„Představitelé zločinu potřebovali ochranu před lidmi, kteří byli pověřeni jeho potíráním. Pro většinu zločinců bylo tedy povolení od městské rady podmíněným předpokladem pro úspěch. A Chicago bylo přesně tím městem, kde ji téměř každý mohl získat.“³⁶

Pátá kapitola se věnuje politickým předpokladům pro úspěch organizovaného zločinu v Chicagu během prohibice. Tato část práce se bude soustředit na významné politické události, které formovaly vývoj města před rokem 1920.

Politika Chicaga se stala symbolem pro klientelistický systém vlády demokratické strany, která je z pozadí kontrolována lidmi pohybujícími se mimo zákon, kteří zprostředkovávají straně hlasy skupin voličů, nad nimiž mají moc.

Situace v městské politice ovšem nebyla až tak jednoznačná. Po velkém požáru města v roce 1871 proběhly předčasné volby do městského zastupitelstva, které měly za následek výměnu demokratické strany za stranu republikánskou. Její příslušníci však přejali stejné praktiky jako jejich předchůdci a na důležité posty v samosprávě si odsadili vlastní lidi. Odstupující radní za demokraty Johnny Powers tehdy řekl, že mu to nepřipadá divné a že „vítězům náleží veškerá kořist“.³⁷

Zajímavé je, že žádný starosta Chicaga nebyl nikdy usvědčen z nezákonného počínání, i když jich mnoho bylo vyšetřováno pro podezření z korupčních skandálů a nekalých praktik při organizování volebních kampaní. Například republikánský starosta Fred A. Busse, zastávající úřad v letech 1907 až 1911 byl obviněn z rozdávání pracovních pozic, peněz a uhlí ze své uhelné společnosti za hlasy pro své zvolení. Starosta William Hale Thompson byl donucen ve volebním období po roce 1915 znovu nekandidovat, protože se mezi obyvateli města zvedla vlna nevole vůči jeho osobě vyvolaná řadou skandálů, čítající i politickou manipulaci a fyzické zastrašování okresních soudců.³⁸

Politická praxe v Chicagu zaručovala městským radním, prominentním úředníkům, ale i jiným a nižším veřejným činitelům možnost zadávat nekalé městské kontrakty, vymáhat pohledávky, přijímat úplatky a nezákonně tak profitovat ze svých pozic, do kterých byli většinou dosazeni.

³⁶ Russo, *The Outfit*, 95.

³⁷ Roger Biles, *Richard J. Daley: Politics, Race, and the Governing of Chicago* (DeKalb: Northern Illinois University Press, 1995), 20.

³⁸ *Ibid.*, 29.

Politické poměry v Chicagu byly ale do značné míry ovlivněny rychlým růstem města a problémem nalézt demokratický způsob vedení, které by neodpovídalo jen politickému systému stran. V Chicagu docházelo ke střetu zájmů federálního práva, rozšiřování země směrem na západ a ekonomických priorit evropských osadníků. Dynamika společenských tříd, rozličnost pohlaví i etnicity neustále měnily tvář města.³⁹

Raná politika v Chicagu, tedy ve 30. a 40. letech 19. století, by se dala charakterizovat jako nelehká ve smyslu vztahu ke státu Illinois. Vlády jednotlivých států totiž určovaly jednotlivé členy městské samosprávy jako radní, nižší městské úředníky nebo zaměstnance škol. Nastal tedy střet zájmů. Například v roce 1892 byl vládou státu Illinois ustanoven post hlavního velitele policejních sil, které tehdy ve městě ještě nebyly, a navíc o tomto rozhodnutí nebylo město po celé dva měsíce informováno.⁴⁰

Koncem 50. let 19. století se i kvůli rostoucím společenským rozdílům ve městě zdvihla vlna rivality mezi příslušníky různých národů. V roce 1855 se ve městě déle žijící občané rozhodli regulovat volnočasové aktivity německých a irských přistěhovalců tím, že podali návrh na zdražení licence na prodej nápojů a návrh na nedělní uzavření nálevení a barů. To mělo za následek takzvané velké pivní nepokoje, které vedly k požadavkům imigrantů na právo podílet se na uspořádání města, které bylo původně řízeno jen hrstkou starousedlických elit, které město spravovaly ve vlastním zájmu.

Rostoucí polarizace názorů mezi demokratickou a republikánskou stranou, rozpory mezi jednotlivými třídami a různými národnostmi ve spojení s problémy mezi městskou a státní samosprávou, které se nemohly dohodnout na tom, jaké pravomoci která strana bude mít, charakterizovaly politickou situaci v Chicagu od 70. let 19. století až do roku 1930. Tyto neshody se ještě prohlubovaly s tím, jak se město postupem času stávalo důležitým průmyslovým centrem a nemohlo být pozdrženo právními nařízeními státního práva.

Kvůli zákonu z roku 1840, který umožnil Chicagu přidružit k městu jakékoli blízké centrum s 2 000 a více obyvateli, přestávala být malá městečka zvýhodňována a z Chicaga se tak mohlo stát velké městské centrum.⁴¹ Snahy o samosprávu ve městě nebyly přijímány s nadšením ze strany Illinois, jelikož v Chicagu byla, vzhledem k neshodám a konfliktům mezi jednotlivými národy a třídami, nestabilní politická situace, která se ještě vyostřila před občanskou válkou a

³⁹ David K. Fremon, *Chicago Politics, Ward by Ward* (Bloomington: Indiana University Press, 1988), 50.

⁴⁰ *Ibid.*, 63.

⁴¹ David R. Johnson, *Policing the Urban Underworld: The Impact of Crime on the Development of the American Police, 1800-1887* (Philadelphia: Temple University Press, 1979), 44.

vyvrcholila roku 1871, kdy se po velkém požáru skupina mužů rozhodla obsadit posty v městské správě a kompletně přestavět město. Tyto události společně s velkou železniční stávkou z roku 1877 a bombového útoku na stávku dělníků v roce 1886 ve spojení s narůstající vlnou imigrace do města rozdělila obyvatele Chicaga ještě více. Od této doby byla chicagská politická scéna jasně rozdělena mezi různé zájmové skupiny, snažící se o získání kontroly nad městskou správou pro vlastní prospěch. S příchodem venkovanů, Afroameričanů a Jihoevropanů, zejména pak Italů, kteří byli motivováni touhou po lepší ekonomické, společenské a politické příležitosti, kterou většinou nenašli, se situace ve městě ještě více zkomplikovala. Vykořisťování dělníků, extrémní majetkové poměry, korupce mezi obchodníky a politiky se v Chicagu rozmohly, jelikož ani federální, ani státní či městská správa nebyla schopná potýkat se s nejhorsími ekonomickými a společenskými nespravedlnostmi, které se množily ve všech rychle rostoucích městech.⁴²

Kvůli absenci takové síly začaly politické strany v Chicagu fungovat klientelistickým způsobem a nabízely různé odměny jako protislužbu za potenciální obdržené hlasy. Tyto protislužby byly namířeny jak směrem k chudým přistěhovalcům, kteří potřebovali najít práci nebo získat finance na uživení rodiny, tak k obchodníkům, kteří byli schopni získat lukrativní zakázky pro město.

Členství v politické straně, potažmo politický post v městské správě, byl nejlepším způsobem k vlastnímu obohacení. V 90. letech 19. století například radní Gray Wolves, známý pro své úplatkářské aféry, prodával městské koncese na stavbu městské nadzemní dráhy i tramvajové dráhy, popelářské licence i plynovody lidem, kteří nabízeli největší úplatky. Odpor veřejnosti k takovým praktikám vedl k vzniku progresivního reformního hnutí, které ovšem v Chicagu nebylo nikdy úspěšné, jelikož se občané města nebyli schopni dohodnout na rozsahu reform. Obchodníci a podnikatelé podporovali republikánskou stranu a zdůrazňovali, že by všechny reformy na úrovni městské správy měly být užitečné pro městský rozpočet a podnikání. Neúspěšně pak podporovali návrh na zrušení městského vlastnictví nad veřejnými službami, aby získali kontrolu nad veřejným školstvím. Vyžadovali reformu na úrovni městské správy a pozici silného starosty, který by oslabil městskou radu, do které chtěli jmenovat namísto stranických politiků profesionály.⁴³

⁴² *Ibid.*, 60.

⁴³ Lombardo, *Organized Crime in Chicago*, 109.

Naproti tomu demokratická strana podporovaná především přistěhovaleckými skupinami měla protichůdné názory a odporovala s tím, že většina těchto návrhů by přinesla moc nad městskou správou do rukou obchodníků ze střední třídy. Chicagští dělníci viděli v městském vlastnictví institucí možnost lepší kontroly nad veřejnými zdroji. Příslušníci národních přistěhovaleckých skupin spatřovali cestu k demokratickému řízení města v jeho rozdělení na jednotlivé okrsky.⁴⁴ Svazy odporovaly obchodnickým snahám o zavedení soukromého školství a tvrdily, že chtějí školy pro lidi, ale většinou se spíše bály oslabení vlastních pozic, které měly ve školské správě.

Další významnou politickou složkou byly tisíce chicagských žen, které byly zastoupeny v nejrůznějších ženských politických organizacích nebo různých občanských dobrovolnických sborech a svazech pracujících žen a které volaly po progresivistických reformách, jež by přinesly sociální spravedlnost. Tyto ženy chtěly přenést zájmy veřejnosti nad jejich soukromé nebo i společné zájmy. Chtěly, aby město poskytlo cenově dostupné bydlení pro každého, zajistilo více učitelů ve školách, čisté a zdravé prostředí na ulicích a stavbu rezervačních zařízení. Zajistily například městskou popelářskou službu a lepší zdravotní péči.

Politické strany se staly symbolem boje o zájem veřejnosti. Během let získávaly podporu různá politická uskupení. V 80. a 90. letech získávaly hlasy voličů i socialistické strany a strany práce. Progresivistické hnutí získávalo podporu během druhého desetiletí 20. století. Každé volby do městské samosprávy rozdělily politické spektrum, ale velké strany byly většinou schopné nakonec sjednotit své potenciální voliče. Například demokratická strana zabránila vytvoření dělnických stran a získala hlasy svých potencionálních voličů tím, že změnila část svého programu. Stejně tak v 70. letech 19. století získala republikánská strana afroamerické voliče. Politická situace v Chicagu byla velmi komplikovaná, což umožnilo vytvoření předpokladů pro úspěšné působení organizovaného zločinu. Klientelistická praxe a ochota městských úředníků přijímat úplatky nebo dosadit na určitou pozici v městské správě daného člověka vytvořila prostředí ideální pro zločinecké organizace.

⁴⁴ Russo, *The Outfit*, 46.

Závěr

Podmínky pro organizovaný zločin v Chicagu byly v roce 1920, kdy vstoupil v platnost prohibiční zákon, velmi příznivé. Ve městě působily dobře zavedené kriminální organizace s původem již ve druhé polovině 19. století. Vývoj chicagského zločinu a jeho podobu ve 20. letech 20. století velmi výrazně ovlivnil Michael Cassius McDonald. Ten na přelomu 19. a 20. století sjednotil městské gangy a stal prvním zločineckým bossem v Chicagu. McDonald kontroloval hazardní podniky ve městě, byl i hlavním organizátorem prostituce a současně také prvním zločineckým bossem s významným politickým vlivem. Na jeho působení navázal na začátku 20. století Jim Colosimo, který byl zakladatelem zločinecké organizace *The Outfit*. Jeho nástupce Johnny Torrio využil zavedených struktur zločineckého podnikání a jelikož tušil potenciál zneužití prohibičního zákona, připravil na něj celé chicagské podsvětí. V roce, kdy začal platit prohibiční zákon, patřily téměř všechny pivovary a lihovary vůdcům zločineckých organizací. Díky napojení a velkému vlivu na politickou strukturu města společně se zavedenou praxí uplácení policejního aparátu byla zaručena i ochrana nezákonného podnikání s alkoholem.

Zeměpisná poloha Chicaga měla velký vliv na vývoj města a ve svém důsledku nakonec napomohla organizovanému zločinu v době prohibice. Geografie města hrála hlavní roli hlavně v prvních dvou desetiletích od jeho založení, kdy se Chicago stalo výchozím bodem pro rozšiřování Spojených států směrem na západ kontinentu. Tato významná poloha na mapě měla vliv na rychlý a markantní rozvoj města, který byl úzce spojený s jeho demografií.

Od svého založení v roce 1837, kdy bylo Chicago malým a nedůležitým městem s minimem obyvatel, se do roku 1920 rozrostlo a stalo se druhým největším městem ve Spojených státech. Nekontrolovaný růst města hlavně v druhé polovině 19. století byl způsobený migrací obyvatel z Evropy, v první vlně zejména Irů a Němců. Pouhých 20 let po založení mělo Chicago již přes sto tisíc obyvatel. S druhou vlnou migrace, která probíhala na konci 19. století a čítala hlavně lidi z jižní a východní Evropy, se městská populace zvýšila až na téměř milion a půl. Třetí vlna přistěhovalectví se odehrála v prvních 20 letech 20. století a ta už čítala i přistěhovalce afroamerického původu. Všechny tyto migrační skupiny se sdružovaly do většinou uzavřených skupin na okrajích města, kde žili ve špatných podmínkách a stali se tak snadno manipulovatelní.

S tímto jevem souvisí politické faktory, které měly vliv na úspěch organizovaného zločinu. Politické strany se snažily zacílit právě na tyto skupiny chudých lidí, protože v nich viděly lehce získatelnou a manipulovatelnou voličskou základnu. To vedlo k zavedení klientelismu jako

politické praxe, která dosáhla svého vrcholu právě v období prohibice. S fenoménem klientelismu v Chicagu je spojen také ekonomický vývoj města, který byl také podmíněn jeho rychlým růstem. Město bylo v roce 1920 po New Yorku hlavním ekonomickým a průmyslovým centrem Spojených států.

Závěrem lze říci, že kombinace geografických, demografických, ekonomických a politických podmínek Chicaga napomohla k vývoji kriminálních aktivit ve městě a způsobila, že zločinci tuto kombinaci využili a dokázali se připravit na období prohibice právě díky zázemí, které jim vývoj města Chicaga poskytl.

Summary

The preconditions for organized crime in Chicago were very favourable. Well established criminal organizations had been operating in the city since the second half of 19th century. Progression of crime in Chicago and its shaping was largely influenced by Michael Cassius McDonald, who united the city gangs at the turn of 19th century and became the first criminal boss of Chicago. McDonald was in control of all sorts of gambling, organized prostitution and was the first criminal in Chicago who possessed significant political influence.

His operations on the crime scene were followed by Jim Colosimo, who was the founder of criminal organization later known as the Outfit in the outset of 20th century. His successor Johnny Torrio who benefited from the established structures of underground business and suspected the potential outcome of violation of the Volstead act prepared his organization for later operations. When the 18. amendment entered into force all the breweries and distilleries belonged to the Outfit and its associates. Thanks to connections with the political structure of the city together with experience of bribing the police the protection for illegal business was set.

The geography of Chicago also played a role in the evolution of the city and finally helped the organized crime. In the Prohibition era. Mainly in the first years after Chicago was incorporated the geography was crucial. Chicago became the starting point for expanding of United States in western direction. The importance of city's position on the map affected its striking development which was tightly related to its demographics.

Since the incorporation when Chicago had a population of around few thousands and held no importance in the region, it flourished and became the nation's second largest city. Uncontrolled development of the city in the second half of 19th century was caused by migration waves from Europe. In the first two decades after incorporation it was Irish and German. By the second migration wave they were migrants mostly Italians and people from East Europe. The third wave before times of Prohibition era consisted mostly of African Americans. All these migrational groups were clubbed together in close groups on city suburbs and peripheries and live in bad conditions so they became relatively easily manipulated. With this phenomenon political factors which contributed to illegal business and organized crime are linked. Political parties were aiming on these groups of people because they see a voter base which could be easily manipulated. These conditions led to rise of political machinery which came into its peak during the Prohibition era.

Closely attached to political praxis is economical development of the city which also profited of city's growth and Chicago became the nation's second economical and industrial centre.

It could be stated that combination of historical, geographical, demographical, political and economical prerequisitehes helped the these criminals of Chicago who were able to embrace it for their own benefits.

Seznam použité literatury

Biles, Roger. *Richard J. Daley: Politics, Race, and the Governing of Chicago*. DeKalb: Northern Illinois University Press, 1995.

Fremon, David K. *Chicago Politics, Ward by Ward*. Bloomington: Indiana University Press, 1988.

Guglielmo, Thomas A. *White on Arrival: Italians, Race, Color, and Power in Chicago, 1890–1945*. New York: Oxford University Press, 2003.

Horn, Robert Van, Philip Mirowski a Thomas A. Stapleford. *Building Chicago Economics: New Perspectives on the History of America's Most Powerful Economics Program*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.

Hudson, John C. *Chicago: A Geography of the City and Its Region*. Santa Fe: Center for American Places, 2006.

Johnson, David R. *Policing the Urban Underworld: The Impact of Crime on the Development of the American Police, 1800–1887*. Philadelphia: Temple University Press, 1979.

Koval, John P. *The New Chicago: A Social and Cultural Analysis*. Philadelphia: Temple University Press, 2006.

Lindberg, Richard. *The Gambler King of Clark Street: Michael C. McDonald and the Rise of Chicago's Democratic Machine*. Carbondale: Southern Illinois University Press, 2009.

Lombardo, Robert M. *Organized Crime in Chicago: Beyond the Mafia*. Chicago: University of Illinois Press, 2012.

Mallory, Stephen L. *Understanding Organized Crime*. Sudbury: Jones and Bartlett, 2007.

Mayer, Harold M., Richard C. Wade, Glen E. Holt a Gerald F. Pyle. *Chicago: Growth of a Metropolis*. Chicago: University of Chicago Press, 1969.

Skogan, Wesley G. *Police and Community in Chicago: A Tale of Three Cities*. Oxford: Oxford University Press, 2006.

Stigler, George J. *Chicago Studies in Political Economy*. Chicago: University of Chicago Press, 1988.

Szymanski, Ann-Marie E. *Pathways to Prohibition: Radicals, Moderates, and Social Movement Outcomes*. Durham, NC: Duke University Press, 2003.

Internetové zdroje

Encyclopedia of Chicago <http://www.encyclopedia.chicagohistory.org/>

The Federal Bureau of Investigation: <http://www.fbi.gov/>

The Chicago Crime Scenes Project: <http://chicagocrimescenes.blogspot.cz/>